

Erfaringsrapport:

Université de Toulouse 1 & Toulouse School of Economics

Intro:

Jeg var i foråret 2012 på udveksling i den sydfranske by Toulouse, som med de mange studerende har en livlig og charmerende atmosfære. Byens universitet har 3 afdelinger samt nogle mindre campusområder, der er tilknyttet de forskellige fakulteter. Som polit studerende jeg på "Université de Toulouse 1 – Capitole" (UT1), "Institut d'Administration des Entreprises de Toulouse" (IAE) og "Toulouse School of Economics" (TSE), hvoraf de fleste fag fandt sted på sidstnævnte campus, der indtil for få år siden var en privat business school. TSE har et godt ry på det faglige plan, især inden for industriøkonomi, hvor bl.a. den verdensberømte økonom Jean Tirole har foretaget banebrydende forskning – og stadig underviser.

Fag:

Jeg tog af sted på første semester af min kandidat og var derfor tvunget til udelukkende at tage fag på det tilsvarende "Master 1" dernede. Jeg valgte fag på engelsk, for ikke at risikere større udfordringer end højst nødvendigt mht. at få mine point med hjem – selvom jeg havde store planer om at forbedre mit franske. Alle master-fag på TSE blev undervist på engelsk (med mulighed for at tage franske øvelsestimer), idet byen vrimler med udenlandske studerende. Undervisningen på TSE foregår stort set som herhjemme, hvor de fleste professorer holder forelæsning uden den store deltagelse fra de studerende (men tager glædeligt imod feedback og spørgsmål) og hvor der er øvelsestimer (kaldet TD), der har til formål at forberede de studerende på de (oftest) skriftlige eksaminer. Forelæserne og holdunderviserne havde mange forskellige nationaliteter, hvor engelsk generelt ikke var et problem, bortset fra et par enkelte franskmænd, der havde det med at udtale de fælles franske/engelske ord på fransk. Heldigvis vænner man sig hurtigt til selv at "oversætte" den slags automatisk. Det faglige niveau er relativt højt, så det er naturligvis en god idé at sætte sig ind i stoffet inden eksamen og eventuelle midterm. Selvom ikke alle forelæsere forventer, at man køber og læser bøgerne, skal man kunne pensum i detaljer alligevel. I nogle fag afhænger den endelige karakter af eksempelvis en midterm holdt under eksamenslignende forhold, deltagelse i timerne, præsentationer, hjemmeopgaver samt selvfølgelig en afsluttende eksamen, som ofte er skriftlig. Karaktererne er ikke så vigtige for erasmus-studerende, så man kan tage det mere stille og roligt end herhjemme, men man skal dog hele tiden have i baghovedet, at der alligevel skal noget til, før man består. Jeg synes ikke selv, jeg lavede så meget i løbet af semestret, fordi fokus var andre steder, men uden job, familie, "gamle" venner, faste rutiner og fritidsinteresser er der masser af tid til at studere, hvis man vil det. Jeg tog fagene "Industrial Organization" (IO), "Public Economics", "North/South Economic Relations" og "Topics of Modern Economics" (TME) på TSE, mens jeg tog "Organizational Theory and Leadership" (OTL) på IAE. Jeg vil klart anbefale, at man holder sig til fag på TSE, hvis man kan lide undervisningsformen (og matematikken) på polit. Selvom faget var rigtig spændende og læreren super motiverende på IAE, var det lidt for meget et "snakke"-fag for mig, der er vant til økonomisk intuition, ligninger og den dejlige fornemmelse af at kunne sætte to streger under et resultat og vide, at det er rigtigt. I OTL var der krav til de studerende og lektier til hver enkelt time, hvilket som sådan er fint, men det var meget en sludder-for-en-sladder, hvor vi sad i en rundkreds og gav vores meninger om, hvordan man kunne løse en given konflikt på en arbejdsplads. På TSE var fagene mere spændende især IO og TME, som begge omhandlede teorier

om virksomheders indbyrdes konkurrence (eller mangel på samme) samt mulige tiltag for en offentlig myndighed for at øge den sociale velfærd. Det var specielt godt, at forelæserne fortalte om virkelige cases, hvor de teoretiske modeller bruges, f.eks. indenfor konkurrencepolitik og gældskrisen i Europa.

Sproget:

Når jeg tænker tilbage på mine forventninger til mit udlandsophold inden jeg ankom, må jeg indrømme, at jeg havde troet, at mit franske ville være blevet noget bedre end det er tilfældet. Hvis jeg skulle gøre det om, ville jeg tage af sted et helt år (selvom det selvfølgelig er lang tid at være væk hjemmefra + halvdelen af ens kandidat) samt så vidt det var muligt ankomme en måned inden studiestart for at øve det franske. Jeg endte med at tage 2 ugers intensivt franskkursus i slutningen af mit ophold, dels for at give sproget et sidste desperat forsøg og dels fordi min sommerferie allerede startede d. 25. maj. Der er flere muligheder for kurser i Toulouse, men jeg valgte det centraltbeliggende "Langue Onze", hvor jeg blev placeret på niveau B2. Det ville selvfølgelig have været optimalt at gøre dette inden studiestart og derefter vælge et fag eller to på fransk, men det var ikke muligt for mig, idet introforløbet for Erasmus-studerende allerede startede i den første uge af januar. Dette introforløb består dog bl.a. af franskundervisning, som var en god start. Min sproglige baggrund var 3 års fransk i folkeskolen, fransk på A-niveau i gymnasiet samt 2x1½ timers fransk på Institut Français i København i 3 måneder inden afrejse. Selvom jeg ikke formåede at leve op til mine egne høje forventninger til min sproglige udvikling, lærte jeg en masse og er nu i stand til at have samtale på fransk. Dette fik jeg rig mulighed for at prøve dernede, fordi mange (selv unge) ikke kan eller gider snakke engelsk. Jeg kan klar anbefale at ankomme til introforløbet, så man får mest mulig ud af det franske samt udnytter chancen for at lære de andre Erasmus-studerende at kende fra starten. Jeg synes, det er vigtigt at være med til så mange sociale arrangementer i starten som muligt, selvom de første par uger er meget trættende pga. nye indtryk, nye mennesker, nye by, undervisning, administration etc.

Det sociale:

Som sagt gælder det om at engagere sig i det sociale fra starten, hvis man ankommer alene og ligesom mig derfor har behov for at opbygge et helt nyt netværk. Det går selvfølgelig nemt i starten med de andre udvekslingsstuderende, fordi de er i sammen båd, men mht. de franske studerende kræver det en større indsats. Min oplevelse var, at det er nemt at komme i kontakt med franske fyre både på universitet og især på barer og lignende. Det er sværere at finde veninder, men der er forskellige tilbud fra universitetets side, der matcher udlændinge med lokale via det såkaldte "parrain"-program. Derudover havde jeg to gode svenske veninder, der læste deres Erasmus på Jura og som kom i kontakt med en sød fransk pige, der inviterede os hjem til sig på landet og ud med hendes venner. Mit indtryk er, at de studerende, der boede på campus, havde lettere ved at skabe kontakt i starten ift. dem, der mere aktivt skulle skabe kontakt. Nogle gode steder at tage hen er bl.a. "Wallace bar" (bar), "De Danu" (pub), "Côté Vin" (mad), "Comptoir à la Une" (mad), "M. George" (mad), "Flower's café"...

Bolig:

Jeg valgte at bo på en slags kollegieværelse med lille indbygget køkken og eget (store) badeværelse, hvor der ikke var nogen fællesfaciliteter. Dette var helt okay for mig, fordi jeg på den måde selv kunne bestemme, hvornår jeg ville være alene og hvornår jeg ville have selskab. På UT1 campus,

”Arsenal”, boede mange af de andre Erasmus-studerende, hvoraf de fleste var 20-21 år og var klar på at leve den rigtig ”Erasmus-livsstil” med fest hver aften. Det skal dog siges, at der er meget forskellige regler fra universiteterne rundt om i Europa, eks. var der mange studerende, der blot skulle have bevis for deres udlandsophold uden krav om beståede fag. Min lejlighedskompleks hed ”Studéa Toulouse Ouest” og lå 3 minutters gang fra TSE og 15 minutters gang fra IAE. Det var ikke nogen skønhed hverken indenfor eller udendørs, men der var fint med plads (sammenlignet med andre kollegieværelser) og det er lige til at klare, når det kun er for et semester. En fordel ved dette sted er, at de ansatte snakker engelsk, hvilket gør papirarbejdet en del nemmere.

Praktisk:

De første par uger var meget forvirrende og præget af en masse unødigt kompliceret administrationsarbejde. Frankrig er åbenbart meget glad for den slags, så en stor tålmodighed er påkrævet. Min anbefaling er, at man ankommer i god tid (et par dage eller evt. længere hvis man også vil øve lidt fransk). Det er rart at lære byen at kende lidt inden, så man kan finde rundt til de mange intro-arrangementer og derudover er der en masse administrative ting, der med fordel kan klares inden semesterstart. Bl.a. er det en god idé at få lavet en bankkonto så hurtigt som mulig, da det kan være en meget langvarig proces. Jeg brugte BNP Paribas ved Compans Cafarelli (tæt på Arsenal), som var okay pga. flinke folk, men noget langsommelig og til tider med store sprogvanskeligheder. Det er ligeledes en god idé at få lavet et sim-kort som noget af det første. Jeg fik lavet et fransk sim-kort hos Orange gennem banken, og det var åbenbart meget svært at få et til en iPhone, så jeg endte med at få det efter 1½ måned, hvilket min danske telefonregning ikke var glad for.

Derudover kan det anbefales at søge boligstøtte, ”CAF”, så hurtigt som muligt – og væbne sig med tålmodighed. Der er en masse formularer, der skal udfyldes og sendes (eks. dødsattest), og man kan risikere at have mange post-korrespondancer med dem. Jeg havde meget bøvvl med min ansøgning, men det var besværet værd, da jeg endelig fik pengene overført et par uger inden afrejse.

Da jeg er vant til at bruge min cykel til al transport, undersøgte jeg mulighederne for at leje/købe en cykel i Toulouse, da jeg ankom. Centrum af byen ikke er ret stor og metroen fungerer godt, så der var ikke noget problem at gå til det meste i starten. Men for at spare tid er det alligevel rart med en cykel, så jeg valgte at tegne et abonnement hos ”Velo Toulouse” for et år (20 euro for studerende). ”Velo Toulouse” har en masse cykel-stationer rundt omkring i byen, hvor man kan låne en cykel når som helst, og hvor den første halve time er gratis med abonnement (derefter 0,5 euro pr. 30 min.). Systemet fungerer rigtig godt – især hvis man bor i centrum – så det kan klart anbefales. Også her var det nødvendigt at have god tålmodighed ved oprettelsen af abonnementet, og de kræver, at man har et fransk kreditkort.

Mht. andre praktiske ting i starten af mit ophold kan jeg nævne mit fitness-abonnement. Der er en række fitnesskæder i Toulouse, hvoraf jeg – sammen med en gruppe Erasmus-studerende (med rabat) – tegnede abonnement hos ”Planet Gym”, der ligger 3 min. fra Arsenal. Centret var lille, men hyggeligt, og der var nogle okay hold – dog ikke et stort udvalg. Også her var der god mulighed for at få øvet fransk, især gloser for de forskellige kropsdele under holdundervisning. ”Planet Gym” var det billigste sted, men pga. de lidt skæve åbningstider, fik jeg også løbet en del, hvilket der er god mulighed for eksempelvis langs floden ”La Garonne”. Derudover tilbød universitetet også en lang række sportslige aktiviteter, hvoraf jeg kun prøvede et hold, som dog vidste sig ikke at være noget for mig.

Studiekortet, som man får efter et par uger af UT1, er meget vigtigt, da man kan opnå rabatter på restauranter og lign. samt bruge det i andre sammenhænge, f.eks. skulle jeg betale for vaskemaskinen på mit kollegium med penge indsat på studiekortet, kaldet "Moneo".

Sygesikring:

Jeg brækkede min tå under en volleyballkamp i slutningen af mit ophold, hvor jeg først gik til den gratis universitetslæge på UT1 (ligger på IAE's campus). De sendte mig til hospitalet for at få taget røntgenbillede og efterfølgende recept/henvisning til medicin og bandage fra et apotek. Jeg skulle betale for alle tre ting og vise mit blå EU-sygesikring, så jeg går ud fra, at jeg kan få refunderet beløbet herhjemme. Mit indtryk af det franske sygehusvæsen er godt, idet ventetiden ofte er kort – men husk ordbogen til de mere specielle gloser. Min veninde var indlagt 2 døgn med en slem hjernerytelse og også her var hospitalsbehandlingen ganske god.

Inden ankomst:

Som nævnt tidligere kan det anbefales at ankomme i god tid samt at sætte sig ind i tingene hjemmefra i det omfang, man kan finde information på nettet. Jeg var ikke så velforberedt som jeg burde, så det var udfordrende at finde ud af alting dernede i starten. Da jeg ikke havde modtaget noget fra UT1 to uger inden jeg skulle af sted, skrev jeg ned til dem, og det viste sig, at jeg ikke var på deres mailingliste. Kommunikationen til UT1 skulle gå gennem Erasmus-koordinatoren, Agnes Tersou, som ikke var den mest overskudsagtige person (især ikke på engelsk), men hvis man var ihærdig nok, kunne man godt få den hjælp, man behøvede. De andre Erasmus-studerende var blevet tilbudt bolig på universitetet og fået information om bl.a. administrative gøremål og introforløbet fra Madame Tersou. Da jeg endelig fik kontakt til hende, måtte jeg fremrykke min afrejsedato en uge for at nå introforløbet samt finde et sted at bo på egen hånd. Dette viste sig ikke, at være noget problem, men det ville dog have været rart med mere information om fag mm. inden ankomst. Derudover var der en facebook-gruppe for alle Erasmus-studerende og de franske mentorer, hvor mange havde fået informationer inden ankomst. Et godt råd er derfor at undersøge det hjemmefra. På denne gruppes side kunne man også tilmelde sig en slags mentor-ordning ("Parrain"), hvor man kunne få tildelt en fransk studerende til at hjælpe med alt det administrative, det sociale eller bare til at snakke fransk.

Alt i alt et super semester i dejlige Toulouse, som jeg varmt kan anbefale til alle andre!